

стають. 7 пераправочних заводів, нішня прадляриччів.

— Зразуміла, що було чим ганяйцями, щоб пераправоувати, треба перш-наперш вирощувати, збирати ураджай.

— На душу гуралського насеління воблосі (зпрача г. Мінська) припадає 80 кілограмів прадукції з нашого агаролу, што, зразуміла, зусім недостаткова. І цілі забезпечувати поўна патрібніса стаўляючоў раніаі з поўнаі калустай, морквей, столовым буракам, яленіымі культурами, то такіх необхідных кожнаму з нас свежих аўгуркоў і памідоўро не хапае.

— Але ж ціпер людзі, асвабілі гараджане, паянянліся да зямлі, асваі агароднай яны і зпоўнішы гэты абавязак.

— Усе так нібыта і так. Але наша аблданіе бачыць сваю задату не толькі ў развіці праміаіскага агародніцтва і са-

паднесенні пал кораня, гуралскі сектар, то і прыватны бо-лінаш пастаянай датамо паўраб ці зможа стаць моцна па погі.

— Атрымаўцаца нейкі пардокс. Свежая, вітамінная прадукцыя карыстацца пастаян-наі шырокім попытам, вельмі патрэбна людзям, а з'яўляецца вострым дэфіцытам. Чаму? Я-згадзі мажна расстулачыч?

— У вытворчасці агародніч вырочыванне тых жа аўгуркоў і памідоўра збыло аўзук-местам. Асубоная прычына тут — нізкая забеспечанас-га гаспадарак зімовым абгар-валымі паліпаліа. Здавалася б, расшырай тых, што ёсць бузай ноўме, колькі треба, і з-валёная прылаўкі магазін-нымі ж свежаканімі аўгурчак і памідоўчыкам. Восі і ў праблеме.

ГІЗНАСІМІСЬ У 3-й СТОЛІ

(Заканчивается на 2-й стр. 1)

**Мінску прыватнай
практыкі**

ВВАЯ ОНА

іу сябе шматлікімі
становішчам, пра-
эсла!

нас у Лідзе гэта магчыма.
Гія дэпутаты рознага ўз-
у літаральна пачалі ачы-
дзверы ў склады раёспе-
на, як да сябе дамоў.
к будзе пасля гэтага і
дзвч прыцягнуты да ад-
дасці? Да гэтага ўзр-
дзяткі «сучасных
осавых» — не за іду, не
дадзіму, а за шчодрую кар-

а ў агародзе без валы — сі-
ноды і туды. Найбольш даўся
ў знак! Селенгі сяміжытна-засуш-
лівы год. А ў большасці нашых
гаспадарак аграшэння няма, без
яго ж агародніну не вырасіш!
Ужо звыш п'яці гадоў на «штуч-
ны дождж» не выдзяляюцца ні
капеек! Саматужныя метадым
хоча нічога не робім. Пасіда-
ць, а не жывіць!

Але пра рост сельскагаспадарчай вытворчасці ў вобласці варыць пасуль што не прыходзіцца. Шэ тэту па-ранейш ня прылаўках смаленскіх крам пачэснае месца займаючы дыйская дыбуля, кубіскі цукар, нямецкае масла.

Кацярына ЖУКАВА

мента—аснова гэтай інтэграцыі. Былі ж і Кіеўская Русь, Ноўгарадская, і Маскоўская Русь, чаму не быць Літоўскай сі? Яна была, ёсць і будзе.

Валдэс БАНАЙЦІС

Новая Вільня.

ВЗГЛЯД НА

НЕ ДАДЗІМ СЯБЕ ЗАБЫЦЬ

З распадам Савета эканамічнай узаемадапамогі Мініскі трактарны завод страціў у былых сацыялістычных краінах шмат пакупніцкіх машын маркі «Беларусь».

Вось чаму калектыву прадпрыемства шукае эканомію ў гэтым рэгіёне новых партнёраў. У Германіі, напрыклад, створана афіцыйнае таварыства «Белігерс Хандалс», у якім асноўны капітал належыць МТЗ. Заключаны кантракт з фірмай «Пронар» аб збор-

цы на яе вытворчых плошчах і продажы трактараў «Беларусь» у Польшчы. Амаль 17 гадоў прадукцыя прадпрыемства адсутнічала на рынку збыту ў Чылі, але тут яе не забылі і зараз купляюць з вялікай хвалятай. Наладжваецца таксама супрацоўніцтва з фірмай Бразілія, Аргенціна, Парагвай і Уругвай. А фермерам ЗША толькі ў гэтым годзе было прададзена 2,750 трактараў «Беларусь».

А. ПРАЦЬКО.

РАЗВІТАЛІСЯ 3 БЯРОЗАВЫМ ВЕНІКАМ

ПІНСК. (С. Шапіра). Сапраўдны байскі лаяны аб'явілі пінскіх пенсіянераў. І зусім не таму, што яны разлілі паліва на бензавую прамадуру. Прычына іншая. Гэтая жыццёва неабходная паслуга стала для большасці гарадзян пенсіянераў ўаросту дарогай раскошай. І калі яшчэ месяц назад пенсіянеры карысталіся 50-працэнтнай скідкай, то

цяпер і гэтая льгота адменена, а плата падскокчыла больш чым у 2,5 раза. Як сума жартуюць уладальнікі пенсійных кніжак: ялядоў музыка іграе. Ненадоўга хвіліка ў кіраўніцтва жылва-ва-камунальнай гаспадаркі горада міласэрнасці да сваіх састарэлых супрамадзян, у якіх 150 рублёў на лавны камфорт аўна не ўлісваюцца ў месячны бюджэт.

Падстаўніцтва ААН у Беларусі — БЕЛПІНФАРМ.

Унітарныя медыцынскі абсталяванне — дэманстрацыя ўстаноўкам коштам у дзесяці мільёнаў рублёў — папоўнілі лазеры афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

На сёння Лодзінскага дома культуры прайдуць канцэрты з удзелам В. Скарабегата, фальклорнага ансамбля «Лішні», Касі Камойка, рок-гурта «Крэма», будучы паказанні спектакля «Камедія» Альтэрнатыўнага тэатра, фільмы студыі «Апшэль» і «Фабра С», выставы мастакоў-графікаў майстроў творчай фатграфіі. Фестываль стане першай ладобнага роду акцыяй на тэрыторыі, у падтрымку якой не ўдзялялі афіцыйнае падтрымку.

КДБ—ГУПВ:

узаемадзеянне расшыраецца

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.). Ным уяўляюцца пагражаныя, таксама маштабаваная сумесная аперцыя правялася ўпершыню. Падобна, ўпершыню не толькі ў рэспубліцы, але і ў СНД.

Прадстаўніцтва афразіа-азіацкага рэгіёна і раней неадразава рабілі спробы пелатальнага пранікнення ў Заходнюю Еўропу праз краіны СНД, у тым ліку — і праз Беларусь. Сёння пагражаныя і супрацоўнікі Камітэта дзяржаўнага бяспекства ўжо калі даўжот такіх спроб. Яны правялі, групы складаліся з 7—12 чалавек. У пошуках лепшай долі грамадзяне Пакістана, Індыі, Шры Ланкі гатовы выкласці

немаля грошы, каб трапіць у абстаўку «эканомі рай». Нашым спецыялкам, напэўна, вядома, што на тэрыторыі былога СССР існуе некалькі каналаў нелегальнай пераправы людзей. Сярод іх — Тбілісі, Віленск, Кіеў. «Кіруючы цэнтр» знаходзіцца ў Маскве. У гэтых тэрах ёсць сваёй роду спецыялізаваны, строгае раздзяленне абавязкаў. Адны займаюцца камплектаваннем груп, іншыя правяраюць іх праз кантроль-паспектныя пункты і аэрапорты. Кожны, хто жадае трапіць у Заходнюю Еўропу, выкладае за гэта 12 тысяч долараў.

Праведзены ў апошні час КДБ і ГУПВ сумесныя апер-

Зварот генеральнага сакратара ААН Бутраса Галі з выпадку

Дня правоў чалавека

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.).

Пачатак на 1-й стар.). наша рэакцыя на масавыя парушэнні правоў чалавека. Існуючы механізм барацьбы за права чалавека набірае абароты. Цяпер працуюць спецыяльныя сесіі Камісіі па правах чалавека. Групу экспертаў накіраваны на месцы. Разглядаюцца пытанне аб уваруджэнні персанальнай крмінальнай адказнасці за парушэнні правоў чалавека.

Другім крытэрыем з'яўляецца наша разуменне ўзаемаадносін паміж развіццём і правамі чалавека. Поўнае ўвядзенне чалавечай годнасці падразумвае не толькі неадпаведнасць катаванняў, але і неадпаведнасць голаду. Яно падразумвае права галасу, свабоду веравызнання і права на адукацыю. Яно падразумвае права карыстацца ўсімі правамі без дыскрымінацыі. Сапраўднае развіццё патрабуе цвёрдых асноў дэмакратыі і ўдзелу ўсёй грамадскасці.

Людзі ва ўсім свеце ўскладаюць вялікі назаў на Арганізацыю Аб'яднаных Нацый як сродак абароны правоў чалавека. Я ўпэўнены, што мы апраўдаем іх спадзяванні. Здаўна сённяшняя мары аб свабодзе, справядлівасці і годнасці не за гарамі.

Прадстаўніцтва ААН у Беларусі — БЕЛПІНФАРМ.

«Не трэба складаць усе яйкі ў адзін кошык»

(Заканчэнне. Пачатак на 1-й стар.).

мадства ў будучым. І як мы будзем стаіць да маленкай малі, такой будзе ў перспектыве і вялікая. Дзесяць гадоў свабоднае зоны? У першую чаргу, у прыгранічных раёнах Брэска, калі і Гродзенскай абласцей.

Зноўдзя, каліне, некалькі разоў і гароду ў Беларусі. Яны пры адпаведных умовах могуць пераўтварыцца ў свабодныя зоны. І толькі потым можна будзе гаварыць, напрыклад, пра вобласці, усе Беларусі. Патрэбна не адзін год.

Галоўнае — не захапляцца звычайным для нас «маніаўскім» падыходам да справы. Кітай вынаходзіць разнальы пазыцыі. Напрыклад, цяпер асноўная задача там — вывад краіны на ўзровень сярэднеэўрапейскіх краін свету да сярэдзіны XXI стагоддзя. Думам, што гэта задача будзе выканана і пераможана. Нашы ж праграмы «500 дзён» і падобныя на яе выклікалі вялікіх каляў тагачаснага ўладу. Кітайскія аднаўляюць, і ў гэтым іх перамога. Там робяць стэву толькі на ўласнай сім. Сваё палітыка, сваё мадаль эканомікі, сваё спецыфіка. І менавіта гэта ўпэўненасць ва ўласных сілах прывабляе ў Кітай дзясяткі мільярдаў замежных інвестыцый. Стотыя аб гуманітарнай і іншай дапамозе тут не ў пашане.

— Вы былі ў Кітаі ў якасці кіраўніка дзяржаўнай дэлегацыі нашай рэспублікі. Галоўнае мэта вашай паездкі?

— Перш за ўсё падлісць пагадненне ў гуманітарнай галіне, звязанае з правамі кантакты дзяржавы краіны ў культуры, адукацыі, ахова адукацыі, спорту, выдасвай справе, друку, радыё, тэлебачанні, кінематографіі.

фій. Усе задачы былі выкананы. Для гэтага наша дэлегацыя сустракалася з прадстаўніцамі Усеагульнага саюда народнага прадстаўніцтва, кіраўніцтва сфер адукацыі, культуры, ішых. Былі ў Пекінскай універсітэце і ў многіх ішых навуковых і культурных цэнтрах краіны.

Мы цяпер перагледваем свае адносіны да многіх рэчаў, у тым ліку і да адукацыі. Вы ў сваім выданні выступілі і казалі, што «дзяржаўная кіраванне — не базісавана» і трэба дыферэнцыяваць фінансавыя розныя ступені адукацыі. Мы можам тут нешта пераказаць у Кітаі?

— У Кітаі больш жорстка акрэслена палітыка прырытэту адукацыі, які ў нас ўсім ішым. Прыкладам можа служыць праграма 100 ВНУ, якія з'яўляюцца стратэгічным адукацыйнымі палітыка Кітаі і адукацыя, каліне, лепш фінансуюцца. Але і тут ёсць тое мінімум, які падтрымліваецца на дзяржаўным узроўні, усе астатняе перадаецца пазаво-дзяцельскіх сродкіх фінансавання.

Кітаіскае адукацыя, якая больш увагі ўдзяляе еўрапейскім мовам — англійскай, французскай і ішым. У кітаіскай ВНУ традыцыя моцы культуры ішых адукацыі і кампанейніцтва, а ў партыі хвіліта розуму свавольства адомашня ад таго багажы, які пераказваў развіццё грамадства. Я думам, поспех Кітаі абуоўлені і тым, што там «велькі» рэвалюцыя і адукацыя разумеюцца: без разрывнага, уважанага падыходу да сусветных законаў эканамічнага развіцця проста не выжываць.

— Пасля вашай паездкі ў Германію вы едзце ў Кітаі, наш прымёр — у Паўднёвую Карэю. Гэта што — змена прырытэту?

— Аб акупляюцца гаварыць пакуль што рана. Пагадненнямі ў гуманітарнай сферы

адразу грошай не заробіш. Але то, што Кітаі становіцца для нас бліжэй ва ўсім адноснах, у тым ліку і ў эканамічных — гэта адназначна. І ў гэтым акупляюцца такіх паздак.

— Дарчы, аб бізнесе. Амаль кожны шосты жыхар рэспублікі хоць у кітайскіх пухавіках. Адзіночкі-камерсанты з Беларусі едуць у Кітаі і кітайцы едуць на ішых пухавікі. Як вы думаете, што пераказвае нашым кіраўнікам абмяжы шынялі акупляюцца расфарміраванай на тэрыторыі рэспублікі дзіньні на тым ж пухавікі і такім чынам узяць свой прыстак?

— Ага, вярнуцца адразу, то гэта не мая сфера, але думам, калі правільна падлісць да справы, то можна завадзіць рэспубліку і пухавікамі, і ішымі кітайскімі рэчамі шырокага ўжытку. Мяркую, пры больш поўным уступленні рэспублікі ў рыначныя адносіны гэтыя пытанні будучы вырашацца прасцей і хутчэй.

Кітаі, можна сказаць, уступіў у рынак усе некалькі гадоў назад. І тым не менш звадае ізаляваны палітыку «кіруючы» сім грамадства. — Мару сказаць, краніа дэ-ідаэалізацыя. Там цяпер яшчэ крыжыцца дэзаўта і кампанейніцтва, а ў партыі хвіліта розуму свавольства адомашня ад таго багажы, які пераказваў развіццё грамадства. Я думам, поспех Кітаі абуоўлені і тым, што там «велькі» рэвалюцыя і адукацыя разумеюцца: без разрывнага, уважанага падыходу да сусветных законаў эканамічнага развіцця проста не выжываць.

— Пасля вашай паездкі ў Германію вы едзце ў Кітаі, наш прымёр — у Паўднёвую Карэю. Гэта што — змена прырытэту?

— Аб акупляюцца гаварыць пакуль што рана. Пагадненнямі ў гуманітарнай сферы

— Не. Самая буйная кантакты ў нас з еўрапейскімі краінамі, з той жа Германіяй. Мы збіраемся ўсталяваць у Еўрапейскае супольнасць, а не ў Садружнасць развіцця краіны ўсходу.

І ўсё ж пры гэтым не трэба складаць усе яйкі ў адзін кошык. Шмат чаму трэба вучыцца ў Кітаі, той жа Паўднёвай Карэі. Акрамя таго, мы іх па сабій рэспубліцы ішых стаўленіх можам стаць мостам у Еўропу, які для нас — мостам на ўсход. Гэтага не ўлічаві проста нельга.

— Міхалі Іванавіч, а ці не апрадэжвае нас у гэтым ішым рэспублікі былога Саюза, у якіх таксама небагае геапалітычнае становішча?

— Кітаі хопіць на ўсё. За раз туды, сапраўды, накіроўваецца шмат вышэйшага і ішых рэспублікі СНД, а Расіі плануецца акупляць ішых. Але мы сваё ішых не ўпусцім. У Кітаі цяпер ведаюць: Беларусь у цэнтры Еўропы і не значны эканамічны патэнцыял гэтай супрааўтацыі, а кітаіскай. Там ведаюць нашы трактары «Беларусь», БелАЗы, ішых беларускую прадукцыю, якія ішых кітаіскай. Думам, з акаршчым акупляюцца прас Гараўскі і Навасібірск гэты знаёмства будзе больш плённым, да кітаіскай, так і для нас.

— Стандартнае журналіскае пытанне — што найбольш уразіла ў Кітаі, акрамя свабодных зон?

— Жадаюць не паўтараць чужых памылак, у тым ліку і нашых. Яны глядзяць расійскі канал, Сі-Эн-Э, канал «Азія». Кітаі вучацца, і трэба сказаць, гэта ў іх велькі ноблага атрымліваецца.

Гутарыў Аляксандр КОКТЫШ.

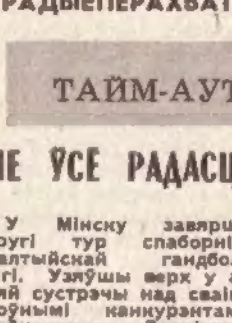
РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

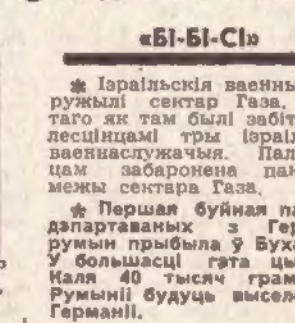
РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

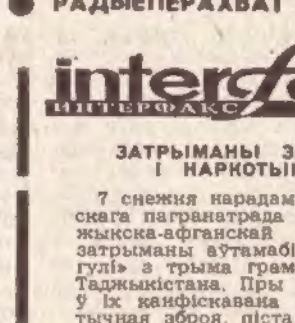
РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

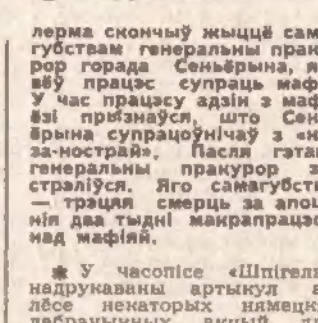
РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

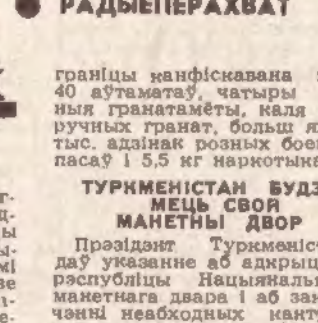
РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

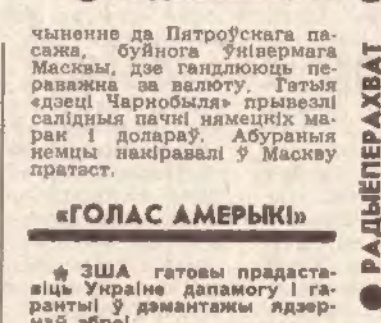
РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

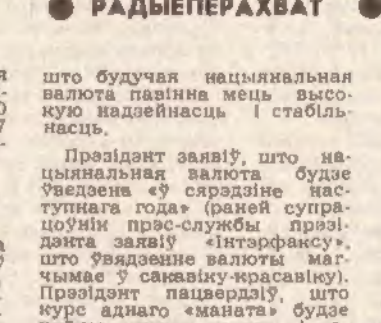
РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

РАДЫЁПЕРАХВАТ

РАДЫЁ «СВАБОДА»

З 3 гадоў гадавы падлісць у Беларусі пухавікаў нагадніна аб афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска. Перадаю ў якасці гуманітарнай дапамогі раз Беларусі афальмагачныя цэнтры 10-га гарадскога клінічнага бальніцы г. Мінска.

РЫНАК ЯК ЕН ЕСЦЬ

«Берлінскі кірмаш»

Ен адкрывае перад беларускімі вытворцамі тавараў вялікія магчымасці

Берлін стагоддзі бм горадам кіраўноў. Пасля падзення тагачаснага «берлінскага сцяны», аб'яднання краіны яго роля як эканамічнага і гандлёвага цэнтру ўзрастае шматразова. Як, дарчы, актыўнасць і поле дзейнасці вядомага на Захадзе «Берлінскага кірмашу» і яго структура. Сёння створана яшчэ адна такая структура — замежнае прадстаўніцтва для краінаў Балтыі і Беларусі з цэнтрам у Каўнасе. Як было завулчана на наўдзяўні прэзентацыі новай гандлёвай «адукацыі», і сама прадстаўніцтва, і ўсё Берлінскае выставачна-кірмашовае кантракт (ВКМ) будучы сааўтачыніцай эканамічнай індустрыі краінаў еўрапейскага кантынента. У гэтым плане не была забыта і Беларусь.

Аптымизм выказаны думкай і меркаваннем, аднак, прымушае задумацца. Над чым — вядома: становішча беларускай прамысловасці даволі хісткае, сацыяльна-эканамічныя праблемы самыя змрочныя. Не такія ўжо светлыя перспектывы маюць і некаторыя нашы дзяржаўныя дзеянні, калі пераказвае завулчваюць: у Еўропе нас не чакаюць, а калі Бела-

русь і ўвоўдае ў агульнаеўрапейскую эканамічную сямю, дык гэта, маўляў, абудзецца не раней чым праз 25—30 гадоў. Асабліва дапамогі чакаць не след, трэба разлічваць толькі на ўласныя сілы. Прагнозы, магчыма, у нечым і дакладныя. Але...

Кіраўнік замежных прадстаўніцтваў Берлінскага выставачна-кірмашовага кантракта Петра Кайтэ, у прыватнасці, адзначае, што падлісць пухавікаў дакументаў аб Еўрапейскай эканамічнай прасторы і што такі крок дапускае магчымасць пашырэння Еўрапейскага супольніцтва за кошт уваходжання дадатковых краінаў — гэта можа стаць рэальнасцю ў зусім недалёкай будучыні. Ва ўсім разе ёсць пагадненне па дагаворы аб асацыяраваным членстве паміж Еўрапейскім супольніцтвам і Венгрыяй, Польшчай і ЧСФР — падзек не маюцца, а для нас, беларусаў, інфармацыя для розуму. Такія вострыя дэталі выдзяляюць у канве прапоўшай сустрачы паміж прадстаўніцтвамі кіраўніцтва «Берлінскага кірмашу» і беларускага прадпрыемства.

Таму, прапавіваючы аналогію, ёсць неабходнасць канстатаваць: калі такі збор кірмашовага бізнесу, як Берлінскі ВКМ, прывядае нам руку на спробе эканамічнага развіцця, то, відаць, адзін з алімпійскіх багоў — аякун гандлю Меркурыяў павінен павярнуцца на асабістае спадарства. Нам жа толькі застаецца выкарыстаць шанцы, які прадставіліся.

«Берлінскі кірмаш», які мы бачым, названы на прапавіваю беларускаму боку моцны тавару шырокага спажывання. Я наездны партнёр ён можа дапамагчы і нашым аякунам бізнэсменам у справе папулярнасці іх тавараў і паслуг на заходнім рынку, — выказвае агульнае меркаванне прэзідэнт Саюза прадпрыемстваў Беларусі Уладзімір Каратні.

На наступнае чарга і беспалобнага Луіса-Альберта. У снежні да нас прыедзе і ён, кумір эсэнаўскіх хатніх спадарыняў і работніц сферы бытавога абслугоўвання.

У жніцці артэста завуль Жаклет Гера. Яго 56 гадоў. Жаклет ён ўжо трэці раз, мае двух сыноў. Адаму з іх пыхі год, другому — толькі пыхі месяцы. Гэтай пікантнай акалічнасцю выклікае асабістае цікавасць да заморскага гасця. Акрамя таго, што пан Гера — артэст, ён яшчэ і танцоўшчык, спявак, а таксама мастак і скульптар. Словам, чалавек разнастайных талентаў, які ён і хоча прадэманстраваць перад сваімі слухачкамі і глядачкамі.

Луіс-Альберта мае намер даць некалькі канцэртаў у спартыўным комплексе ЦСКА. З 28 па 30 снежня знамяціны аякун прывядае багатых масквічоў і гасцей расійскай сталіцы ў гасцініцу «Космас». Ён будзе спяваць, танцаваць, разказваць пра сябе і дэманстраваць сваё скульптурнае. Абцяжана таксама банкет у рэстаране гасцініцы.

Сустрачы з Луісам-Альберта будучы праходзіць з 10 гадзін вечара да 4 раніцы. Цяна ўваходнага білета на такі камерны канцэрт — усяго толькі 35 долараў, або прыкладна 17 тысяч нашых «драўляных».

Калі масквічан сказаць, што яны не патрыцы свайго горада, і амаль нічога пра яго не ведаюць, большасць ўспрымае гэта як абсурд. І тым не менш мымае а тавар, аб чым напісалі мексіканскія журналісты па просьбе Луіса-Альберта пра Маскву перад яго паездкай у Расію, для гарадзян было адркрыццём.

Ну, напрыклад, то, што ў «Беларускіх» пражываюць 60 гарадзян па прывітчыні Ленін, 18 — носьціх прывітчыні Сталін. Есць нават жыхар з велькім радкім прывітчыні — О. Затое Іванавіч 110 тысяч, Пятровых — 57 тысяч, Сілававых — 25 тысяч.

Ламанасавых у Маскве і Падмаскоў'і ўсё тое, але за тое поўны. Міхаліаў Васільеўнаў. Аляксандраў Сяргееўнаў Пушкін — аж 34. Прывітчыні Масквы з годнасцю носьціх усяго 100 чалавек, праўда, яны не ўпэўнены, што з'яўляюцца напыхачамі славагата ўкраінскага гетмана, хвіла настольнае паўвяджэнне гэтай акалічнасці на Украіне магло б даць пухіны дзіньдзіны.

Шкада, але Пятровічым пашанцавала менш. Хвіла ў Маск

